

ת"פ 44060/10/11 - מדינת ישראל נגד אליאב קרן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 ינואר 2016

ת"פ 44060-10-11 מדינת ישראל נ'

קרן(עציר)

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליאב קרן (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גבריאל דניאל

ב"כ הנאשם עו"ד טל גלאון

הנאשם - באמצעות ליווי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע כמפורט בהכרעת הדין.

כתב האישום עניינו בהחזקה בבית של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 5.825 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית ובעבירה בהתאמה של החזקת סמים מסוכנים בלא לצריכה עצמית, עבירה על סעיף 7 (א) + (ג) רישא לפקודת המסים המסוכנים. יצוין כי הנאשם לא כפר בעצם החזקת הכמות האמורה, אך טען כי מדובר בהחזקה לצריכה עצמית שלא בהיותו משתמש מכור לקוקאין.

עוד יצוין כי הסם שמשקלו הכולל מגיע לפי למעלה מ-19 מהכמות הקבועה בחוק לצריכה עצמית, נמצא בבית הנאשם מוחבא בחדרה של אחותו בתוך ארון הבגדים שלה, בין בגדיה, כשהוא מחולק ל-11 שקיות.

לאחר שמיעת ראיות לא שוכנעתי כי הנאשם עמד במוטל עליו כדי לבסס טענה של החזקה לצריכה עצמית, והרשעתי

עמוד 1

את הנאשם במיוחד לו.

למען שלמות התמונה אציין עוד כי למרות התנגדות המאשימה מצאתי לנכון בהתחשב בהליכי שיקום עצמיים של הנאשם, שפורטו בפניי במהלך שמיעת הראיות, ליתן לנאשם הזדמנות לעלות על מסלול טיפולי-שיקומי והפניתי אותו לשירות המבחן.

הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות, לא התייצב בפני הגורם הטיפולי ואף לא בפני בית המשפט, ורק עתה בחלוף כשנה וחצי מאותו מועד, הובא הנאשם לפניי ונשמעים הטיעונים לעונש.

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים, נסיבות החומרה לשיטתו, הציע מתחם של 8 עד 18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית, ועתר למקם את הנאשם בחלק גבוה של המתחם. ב"כ המאשימה הציג פסיקה התומכת במתחם שהציע.

ב"כ הנאשם עמד על כל נסיבות הזכות שיכול היה להעלות בעניינו של האישום ובעניינו של הנאשם. אף ב"כ הנאשם הציג פסיקה וטען כי תחתיתו של המתחם בענישה צופה פני עתיד, והוא עתר כי ייגזר על הנאשם בשל מכלול הנסיבות המקלות עונש בתחתית המתחם, או לכל היותר תקופת מאסר קצרה וקצובה.

הנאשם הביע בפניי חרטה על התנהלותו במסגרת תיק זה, וצר על כך שלא ניצל את ההזדמנות. הנאשם עמד על נסיבות אישיות משפחתיות, ועתר שבית משפט יתחשב בו וייתן לו הזדמנות נוספת.

דומה שאין צורך להרחיב מילים אודות הערכים המוגנים הנפגעים מהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, במיוחד כאשר מדובר בסם מן הקשים דוגמת קוקאין, בכמות נכבדת כמפורט לעיל, ובסם שמחולק למנות. אומנם אין בתיק זה כל אינדיקציות מוחשיות לכוונת סחר, עם זאת עובדת החלוקה למנות היא בעלת משמעות.

מדיניות הענישה ביחס לעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בכמויות לא מבוטלות, כשהסמים הם מהסוג הקשה, היא מוחשית וממשית וכוללת ככלל, בהיעדר שיקולי שיקום ממשיים, עונשי מאסר אשר בתחתיתם ניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בבואי לבחון את חומרת המעשים בנסיבותיהם בתיק שלפניי אני לוקחת בחשבון את סוג הסם, את הכמות, את החלוקה למנות ואת החבאת הסם. עם זאת אינני מתעלמת מן העובדה שהסם נתפס בבית מגוריו של הנאשם, שהנאשם צרך סם מסוג קוקאין באותה עתה והיה מכור כבד, אם כי אישר מיוזמתו והוא כי צריכתו לא הייתה בהיקפים המתקרבים לכמויות הנקובות בכתב האישום.

בנסיבות האמורות, בהתחשב בכך שמדובר בהתנהגות שהיא מתוכננת וכללה רכישה של הסם והחבאתו, ובהתחשב ביתר הנתונים שצינתי, אני סבורה כי מתחם הענישה נע מ-6 חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי

מאסר. לעניין זה אני מפנה לרע"פ 747/14 לוי נ' מדינת ישראל, אשר נסיבותיו במידת מה, מועטה, חמורות מהנסיבות בתיק שלפניי. לצד עונש המאסר יש מקום לענישה נלווית.

לעניין הענישה הכספית, ככלל מדובר במעשים המצדיקים ענישה כספית לא מבוטלת שתעקר כדאיות בביצוע עבירות סמים קשות בכללותן. עם זאת מצווה בית משפט, כבר בשלב מתחם הקנס, להידרש לשיקולי חוסר יכולת. במקרה שלפניי הנאשם עצור בחודש וחצי האחרון ועצור בשלב זה עד החלטה אחרת. התרשמתי מקושי כלכלי ובנסיבות אלה לא אמצא את הדין עם הנאשם במישור הכספי, ואטיל חלק לא מבוטל מהענישה הכספית בדרך של התחייבות להימנע מהעבירה, ואת הקנס אפרס לתשלומים.

לעניין פסילת הרישיון והפסילה המותנית, עתירת ב"כ המאשימה במקומה, וב"כ הנאשם לא הרחיב ובצדק בעניין זה.

לא מתקיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם הענישה שצוין. בתוך מתחם הענישה אני לוקחת בחשבון את הנסיבות לקולא ולחומרא כדלקמן:

ראשית הנאשם לא הודה ולא לקח אחריות על המעשים בהם הורשע גם לאחר שניתנה הכרעת הדין. כידוע זכותו של נאשם לכפור במיוחס לו ועובדה זו אינה פועלת לחובתו, עם זאת אין הוא יכול ליהנות מן ההקלה הניתנת למי שלוקח אחריות וחוסך זמן שיפוטי. בהקשר זה אציין כי לא מצאתי בעובדה שהנאשם אישר את עצם ההחזקה והעלה טענה כי הסם הוחזק לצריכה עצמית, משום ביטוי של הודיה מסוימת ולקידחת אחריות מסוימת כטענת ההגנה, שכן מדובר בעבירות שונות באופן מהותי ואין צורך להרחיב בעניין זה.

שנית, לנאשם עבר פלילי עשיר והוא ריצה עונשי מאסר. עם זאת, יש משמעות לכך שעבירת הסמים המאוחרת ביותר היא משנת 2005 ומדובר בעבירות שבוצעו לצריכה עצמית. כמו כן יש משמעות לכך שהמעשים האחרונים בגינם הורשע הנאשם נעברו בסמוך למועד ביצוע המעשים שלפניי, היינו במחצית שנת 2010. עיון בגיליון הרישום הפלילי משקף, בהתאם להרשעות המפורטות בו, התמתנות של ממש במעורבות עבריינית מצד הנאשם.

שלישית לעניין הזמן שחלף, מדובר בתיק שהוגש בשלהי שנת 2011, בקשר למעשים מן המחצית השנייה של שנת 2010, עיכובים רבים בניהול וקידום התיק תלויים בנאשם עצמו ובין היתר הוטלו הליכים, חודשו, והיה קושי ניכר באיתורו. בנסיבות אלה איני רואה בזמן שחלף משום שיהוי. מבלי למעט מן האמור, אינני מתעלמת מן ההתמתנות המשמעותית במעורבות בפלילי ומכך שההרשעות האחרונות נוגעות למעשים שבוצעו זמן קצר לאחר המעשים שלפניי.

רביעית, אני לוקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, הן אלה הקשורות להתמכרותו לסם והן הנסיבות המשפחתיות כפי שפורטו בפניי. מהחומר שהוצג בפניי עלו מאמצי שיקום בעבר של הנאשם. אכן מאמצים אלה לא הביאו לתוצאות הנקובות, וכשניתנה לנאשם הזדמנות במסגרת ההליך המשפטי לא השכיל כאמור לנצלה. עם זאת, אינני מתעלמת מאותם מאמצי שיקום. כמו כן, לעניין המצב המשפחתי, הנאשם נישא לאחרונה והוא אב לבת תינוקת. הנאשם ציין בפניי כי שיוני זה במצבו המשפחתי הביא לשינוי כללי בהתנהלותו ובמוטיבציית השיקום שלו. כמו כן, ברור כי

כל עונש שאגזור יפגע הן בנאשם והן במשפחתו.

לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות לקולא שפורטו לעיל, מצאתי לנכון לא למצות עם הנאשם את הדין, ולגזור עליו עונש בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים מהיום. מתקופה זו ינוכה יום מעצרו מיום 19.7.10.
2. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות על פקודת הסמים מסוג פשע.
3. קנס סמלי בסך 1,500 ₪, או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1.9.16 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.** ככל שהופקדו כספים במסגרת התיק העיקרי להבטחת התייצבות, לבקשת הנאשם יקוזז הקנס מאותם כספים והיתרה תוחזר לו.
4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪, להימנע במשך שנתיים משחרורו מביצוע העבירות על פקודת הסמים מסוג פשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 40 ימים.
5. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, לתקופה של 6 חודשים עם שחרורו.
6. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים, וזאת על תנאי, והתנאי הוא שמשך שנתיים משחרורו לא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.
7. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה. הסמים יושמדו.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תשע"ו, 17/01/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת